

Sygn. akt IV U 956/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2017r. w S.

odwołania K. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 października 2016 r. Nr (...)

w sprawie K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 956/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.10.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy K. R. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) w zw. z par. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), ponieważ wnioskodawca nie udowodnił na dzień 1.01.1999 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych ani 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie uwzględnił do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 2.11.1973 r. do 1.04.1975 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., gdyż wnioskodawca nie przedstawił żadnego dokumentu potwierdzającego zatrudnienie, zaś zeznania świadków nie są wiarygodne. Ponadto nie został zaliczony okres zwolnienia od zasadniczej służby wojskowej od 16.10.1977 r. do 1.11.1977 r. gdyż za ten okres nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

Od decyzji tej odwołanie złożył pełnomocnik ubezpieczonego, który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania skarżący wnosił o zaliczenie wymienionego wyżej okresu zatrudnienia w (...) w S., a ponadto zaliczenia do kategorii pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w następujących okresach: od 1.04.1975 r. do 1.11.1977 r. w (...) w M. jako malarz konstrukcji na wysokościach, od dnia 2.11.1977 r. do 15.04.1980

r. w tej samej spółdzielni jako ślusarz oraz od 16.04.1980 r. do 31.10.1985 r. jako malarz konstrukcji na wysokościach również w (...) w M..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony K. R., ur. (...), złożył w dniu 26.09.2016 r. wniosek do pozwanego oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów oraz dokumentów znajdujących się w aktach o ustalenie kapitału początkowego, pozwany organ rentowy uznał za udowodniony okres składkowy i nieskładkowy na dzień 1.01.1999 r., w wymiarze 23 lata, 8 miesięcy i 3 dni, w tym 8 lat, 10 miesięcy i 4 dni okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach. W toku postępowania przed organem rentowym, ubezpieczony wnosił o zaliczenie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. od dnia 2.11.1973 r. do 1.04.1975 r. jako pomocnik murarza. Na powyższą okoliczność wnioskodawca nie przedłożył żadnego dokumentu, lecz złożył pisemne oświadczenie, a także wskazał świadków, którzy w zeznaniach złożonych przed organem rentowym, potwierdzili wykonywanie przez wnioskodawcę zatrudnienia w wymienionym przedsiębiorstwie, a mianowicie R. B. i Z. K. (k. 6 i 7 a. e.). Pozwany ZUS nie uznał tych dowodów z zeznań świadków i oświadczenia wnioskodawcy jako miarodajnego dowodu wykonywania zatrudnienia przez K. R. we wskazanym okresie jako pracownika (...). Zaskarżoną decyzją z dnia 10.10.2016 r. odmówił przyznania wnioskodawcy emerytury w wieku obniżonym (k. 14 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. było przedsiębiorstwem państwowym i obecnie ono już nie istnieje. Przechowawca akt osobowych udzielił pisemnej informacji, iż wnioskodawca K. R., a także Z. K. i R. B. nie figurują w rejestrze byłych pracowników (...) w S. i nie ma ich akt osobowych (pismo przechowawcy k. 26 a. s.). Sąd w toku postępowania przesłuchał wymienione osoby w charakterze świadków oraz ubezpieczonego na okoliczność wykonywania zatrudnienia w (...) w S. w latach 1973-1975 (k. 18v-19, 48v-49 a. s.). Świadkowie R. B. i Z. K. również nie dysponują żadnymi dokumentami potwierdzającymi zatrudnienie w wymienionym przedsiębiorstwie. K. R. zeznał, że pracował bez umowy o pracę i wykonywania czynności pomocnika murarza dopuścił go majster M. S., obecnie nie żyjący. On również przywoził na budowę pieniądze na wypłatę. Praca miała być wykonywana przez ubezpieczonego jak i świadków na terenie miejscowości M..

Odnośnie zatrudnienia w innej spółdzielni (...) w M. w warunkach szczególnych ubezpieczony podjął tam zatrudnienie od 1.04.1975 r. jako malarz konstrukcji stalowych (świadcstwo pracy ogólne k. 4 a. s.). Następnie, od 2.11.1977 r. do 15.04.1980 r. ubezpieczony w ramach tej samej spółdzielni wykonywał pracę ślusarza. W jego zakresie czynności było pomaganie przy spawaniu i cięciu blach służących do konstrukcji wiat i garaży (zeznania świadka K. L. k. 36v-37 a. s.). Następnie, od po 15.04.1980 r. ubezpieczony ponownie zatrudniony był na stanowisku malarza. Jego praca polegała na malowaniu budynków zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz. Czynności te były wykonywane zarówno w budynkach parterowych, jak i piętrowych. W okresie zimowym były malowane okna, futryny i ściany wewnątrz budynków. Część tych prac była wykonywana na wysokości, a część nad podłożem.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zeznania ubezpieczonego jak i świadków, R. B. oraz Z. K. nie są wiarygodnymi dowodami co do faktu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w S. w okresie od 1.11.1973 r. do 1.04.1975 r. Zdaniem Sądu, nieprawdopodobne jest, aby przedsiębiorstwo państwowe, jakim było (...) w S. zatrudniało pracowników w dłuższym okresie czasu bez umowy o pracę. Wypłata wynagrodzeń musi mieć swoją podstawę w fakcie zatrudnienia pracownika w sposób przewidziany prawem. Jeśli ubezpieczony jak i dwaj pozostali świadkowie byli potrzebni jako pracownicy, to nie powinno być przeszkód, aby zawarto z nimi umowy o pracę, założono dokumentację pracowników, przeszkolono w zakresie bhp. Dlatego też, zdaniem Sądu, wersja ubezpieczonego jak i wskazanych przez niego świadków, jakoby zatrudnił ich majster budowy, jest niewiarygodna. Tę ocenę potwierdza fakt, iż przechowawcy dokumentacji pracowniczej nie ma akt osobowych, ani też wnioskodawca i świadkowie Z. K. i R. B. nie figurują w spisie byłych pracowników (...). Zatem, nie było podstaw aby sporny okres uwzględnić jako okres zatrudnienia. Tym samym

Sąd uznał, że K. R. nie spełnił warunku określonego w przepisach par. 3 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., tj. nie wykazał 25-letniego stażu ubezpieczeniowego na dzień 1.01.1999 r.

Ponadto, w ocenie Sądu nie podlegają zaliczeniu jako praca w warunkach szczególnych okresy pracy w (...) w M. od 1975 r. do 1985 r., gdyż Sąd uznał, iż praca malarza, którą wykonywał ubezpieczony, nie była pracą malarza konstrukcji na wysokości, lecz malarza pomieszczeń i ścian zewnętrznych budynków. Te prace były wykonywane na wysokości, jak i w pobliżu podłoża. Również praca ślusarza nie należy do kategorii prac w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wykonywał prace pomocnicze w warsztacie ślusarskim przy cięciu blach, jako pomoc przy spawaniu itp. Ten rodzaj prac nie jest wymieniony w przepisach wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy przyjął, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanek z par. 3 i par. 4 ust. 1 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w zw. z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS do uzyskania uprawnień do emerytury w wieku obniżonym.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc, orzekł jak w sentencji.